

திருவாசகத்தில் உவமையும் உருவகமும்

நா. பிரபுராம் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோயம்புத்தூர் -641018, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Parable and Metaphor in Thiruvvasagam

N. Praburam a, *

^a Department of Tamil, Government Arts College (Autonomous), Coimbatore-641018, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

tamilazhi74@gmail.com

Received: 22-05-2022

Revised: 24-08-2022

Accepted: 03-09-2022

Published: 21-11-2022

ABSTRACT

The Tamil language has a long literary history, grammatical richness, and cultural richness. The Tamil language is considered to be the oldest language in the world with grammar books like Tolkappiyam, Nannool, Agam, Puram and Moral literature books like Patinenmelkanakku, Patinenkilkanakku, and devotional literature books like Panniru Thirumaraikal and Nalayiram Thiruppadalkal. The twelve Saiva Thirumaraikal are prominent in the devotional literature of the Tamil language. Out of these Panniru Thirumaraikal, the eighth Thirumarai is composed of Thiruvvasagam and Thirukkovaivar, sung by Vadhavooradikal, and praised by the classical Tamil world. This article examines some of the parables and metaphors that are dealt with by Manickavasagar in Thiruvvasagam.

Keywords: Thiruvvasagam, Manickavasagar, Parable, Metaphor.

முன்னுரை

திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமர நிழலிற் குரு வடிவாய் வந்து திருவடி கொடுத்து மாணிக்கவாசகரை ஆட்கொண்டான் சிவபெருமான். அவ்வாறு சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட மாணிக்கவாசகரின் சிவானுபவ மொழிகளே திருவாசகமென்னும் சைவத்திருமறை. அருள்வாதவூரர் சொல்லத் தில்லை அம்பலவர் தாமெழுதியதே திருவாசகம் என்னும் இறைநூல். செழுமை பொதிந்த இலக்கியத்திற்குரிய எல்லாக் கூறுகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட செவ்வியல் இலக்கியம் திருவாசகம் ஆகும். சிவபுராணம் தொடங்கி அச்சோப் பதிகம் ஈறாக ஐம்பத்தொரு பாடற்பகுதிகளைக் கொண்டது திருவாசகம். இந்த ஐம்பத்தொரு பகுதிகளும் வெண்பா, அகவற்பா போன்ற பா வகைகளாலும், சதகம், பதிகம், ஊசல், சாழல், தசாங்கம் போன்ற பல்வேறு இலக்கிய வகைகளாலும் அமைந்தவை ஆகும். இக்கட்டுரை ஆய்விற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முதல் நான்கு பாடல்களில் முதற்பாடலான சிவபுராணம் கலிவெண்பா எனும் பா வகையைச் சார்ந்தது. கீர்த்தித் திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி மற்றும் போற்றித்திருவகவல் ஆகியவை அகவற் பாக்களால் ஆனவை.

‘திருவாசகத்தில் சிவபுராணம் மகாமேரு போன்று ஒரே செங்குத்தாயிருக்கிறது. அதைப் பூலோகக் கயிலாயம் எனலாம். கிட்டத்தட்ட அதே உயரத்திலிருக்கின்றன மற்ற மூன்று அகவல்களும்’ (Swami Chidbhavananda, 1970). மேற்கண்ட நான்கு பாடல்களில் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் எடுத்தாண்டுள்ள சில உவமைகளையும், உருவகங்களையும் ஆராய்வதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

உவமை உருவகம்

ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளி தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை விளக்குவதற்கு அதனுடன் தொடர்புடைய இன்னொரு பொருளை ஒப்புமைப்படுத்திக் காட்டுவதே உவமை எனக்கூறுவர். உவமிக்கப்படும் உவமானம், உவமையை ஏற்கும் உவமேயம், இடையில் நிற்கும் உவமவுருபு என மூன்று கூறுகளை உடையது உவமையாகும்.

உவமை என்பது பொருளைத் தக்க ஒப்புமை கொண்டு விளக்குவது ஆகும் (Seenivasan, 1997). உவமையாகச் சொல்லப்படும் பொருளுக்கும் (உவமானம்), உவமையை ஏற்கும் பொருளுக்கும் (உவமேயம்) வேறுபாடு தோன்றாவண்ணம் உவமேயத்தோடு ஒப்புமைப்படுத்திக் காட்டப்படும் உவமையே உருவகம் எனப்படும்.

தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் உவமையை ஒரு தனி இயலாகப் பொருளதிகாரப் பகுதியில் விளக்குகிறது.

“வினைபயன் மெய்உரு என்ற நான்கே

வகைபெற வந்த உவமைத் தோற்றம்”

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா (Vellaivaranan, 1985). “இதன் தலைச்சுத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின் உவமத்தினை ஒருவாற்றாற் பாகுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. தொழிலும், பயனும், வடிவும், நிறனும் என்று சொல்லப்பட்ட நான்குமே அப்பாகுபட வந்த உவமைக்கண் புலனாம் என்பது மேற்கண்ட நூற்பவிற்கான இளம்பூரணர் உரை. இங்கு புலன் பாகுபாடு என்பது கண்களுக்கு புலனாதல் மற்றும் கட்புலனாகாமல் மனதுக்கு புலனாதல் என்னும் இருவகையாகும்” (Vellaivaranan, 1985).

தொல்காப்பியத்திற்குப் பிறகு அணி இலக்கணத்தை விளக்க எழுந்த நூல் தண்டி என்பவரால் இயற்றப்பட்ட தண்டியலங்காரம் ஆகும். அணியியல் என்றும் அழைக்கப்படும் இந்நூல் உவமை அணியையும் அதன் வகைகளையும் விரிவாக விளக்குகிறது. வினை, பயன், மெய், உரு ஆகிய நான்கினைப் பண்பு, தொழில், பயன் என மூன்றாக அடக்கிக் காட்டுவர் தண்டியலங்கார நூலாசிரியர் (Seenivasan, 1997).

அகவல்களில் உவமை, உருவகம்

திருவாசகத்திலுள்ள ஐம்பத்தொரு பாடற்பகுதிகளில் முதலாவதான சிவபுராணம் கலிவெண்பாவால் அமைந்தது. சிவபெருமானின் திருப்பெயரையும், திருவடியையும் வாழ்த்துவதில் தொடங்கிப் பெருமானின் தொன்மையையும், பழமையையும் கூறிச் சிவபுராணத்தைப் பொருளுணர்ந்து படிப்பதன் மூலம் உயிர்கள் அடையும் திருவடிப் பேற்றையும் பற்றி விரிவாக இப்பாடலில் பதிவு செய்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

மக்கள்தம் அன்றாட வாழ்வில் இயல்பாக வழங்கப் பெறும் சொற்றொடர்களை இலக்கியத்தினூடாக எடுத்தாண்டு, அவற்றின் மூலம் தான் சொல்ல வந்த செய்தியைப் படிப்பாளர்களுக்கு விளக்குவது இலக்கியப் படைப்பாளர்களின் உத்தியாகும். இவ்வகையில் இறைவன் தன்னை ஆட்கொண்ட முறைமையையும், இறைவனின் தன்மையையும், தானடைந்த சிவானந்த அனுபவங்களையும் விளக்குவதற்குத் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் மக்களிடையே வழங்கி வந்த சொற்றொடர்களையும், சொல்லடைகளையும், மற்றும் பழமொழிகளையும் தன்னுடைய கருத்துகளுக்கு உவமையாகக் கையாள்கிறார் மாணிக்கவாசகர். மனிதர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பிலுள்ள நாய் போன்ற விலங்குகளுடன் தம்மை உருவகப்படுத்தித் தன்னுடைய தாழ்மையையும், இறைவனுடைய ஒப்புமையில்லாக் கருணையின் உயர்வையும் போற்றுகிறார்.

மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானைத் தேன் எனக் கண்டு உணர்ந்து தெளிந்தவர். சிவபெருமான் அவருக்குத் தேனாய் இன்னமுதமுமாய்த் தித்தித்தான். ஆதலின் மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானை அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத்தேன் என்றே பெயரமைத்துக் குறிப்பிடுவார். “சிவபெருமானாகிய தேனை

ஆர்ப் பருகி உண்ட மாணிக்கவாசகர் தாம் அருளிய திருவாசகத்தில் ஆங்காங்கே சிவபிரானையும் அவனது திருவருளையும் 'தேன்' என்றே சிறப்பித்து வழங்கியருள்கின்றார்" (Murugavel, 1982).

சிவபுராணம்

தேன் என்னும் மதுரம் ஓர் இயற்கையான இனிப்பு. தேனாய் இன்னமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமானென்று இறைவனின் இனிமையைக் கூறி, இமைப்பொழுதேனும் மறவாமல் அவனைந் நினைந்துருகும் அடியார்களின் சிந்தனையுட் தேனாக ஊறி நின்று சிறப்பவன் சிவபெருமான் என்று தேனைச் சிவத்துக்கு உருவகப்படுத்துகிறார். இக்கருத்தைச் சிவபுராணத்தில் ஒரு உவமையுடன் சிறப்பாக விளக்குகிறார் மாணிக்கவாசகர். அதுவெங்ஙனமெனின்

“கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போல

சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனாறி நின்று”

அதாவது அப்போது கறந்த பாலோடு கன்னற் சுவையான மதுரமும், நெய்யையும் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாதவாறு கலந்து இருக்குமோ அதுபோன்று தேனான சிவபெருமான் தன்னுடைய அடியார்களின் சிந்தனையுள் கலந்து நிற்பான் என்று கூறுகிறார் மாணிக்கவாசகர். இங்கு ஆவின் மடியிலிருந்து கறந்த பாலோடு இனிப்புச் சுவையான கன்னல், நெய் ஆகியவற்றின் கலவை உவமானமாகவும், அடியார்களின் சிந்தனையுள் கலந்து நிற்கும் சிவத்தின் தன்மை உவமையமாகவும் நின்று சிறப்பிக்கின்றன (Maraimalai Adigal, 1986).

திருவண்டப்பகுதி

திருவாசகத்தில் மூன்றாவது பகுதியாக உள்ள இந்த அகவற்பாவில் பேரண்டத்தின் நிலையையும், இப்பேரண்டத்தில் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இறைவனின் நுண்ணிய தன்மையையும் விரித்துரைக்கிறார். இதன்கண் அமைந்துள்ள சில உவமைகளை இங்கு காண்போம்.

“இன்னுழைக் கதிரின் துன்னணுப் புரையச்

சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்”

மாந்தக் கற்பனைக்கு எட்டாத அளவு விரிந்து பரந்தது அண்டவெளி. அண்டமெல்லாம் நுண்ணியனாக வியாபித்திருப்பவன் இறைவன். திருஅண்டப்பகுதியில் அமைந்துள்ள இவ்வடிகளில், பேரண்டம் முழுவதும் நிறைந்துள்ள இறைவனின் நுண்ணிய தன்மைக்கு கண்ணுக்குப் புலப்படாத சிறுதுகள்களை உவமையாகக் காட்டி விளக்குகிறார் வாதவூரடிகள். மேற்கண்ட அடிகளின் பொருளை மறைமலையடிகள் கீழ்க்கண்டவாறு விவரிக்கிறார் (Maraimalai Adigal, 1986).

“அளவு குறித்தறியப்படாத அண்டங்கலெல்லாம் இறைவன் அருள்வெளியில் மிகச்சிறிய அணுக்களையொப்ப ஊடசைய, அவன் அவற்றையெல்லாம் தன் அகப்படுத்துப் பின்னும் பரந்து செல்லும் பெரும் பரப்பினனாதலை நம்மனோர்க்கு நன்கு புலப்படுத்துவார், வீட்டின் கூரைமுகட்டுச் சிறிறிடுக்கின் வழியே அதன் அகத்துப்புகும் ஞாயிற்றின் கதிரில் விரைந்தாடும் துகள்களை ஈண்டு உவமையாக எடுத்தோதிய வனப்பு சாலவும் வியக்கற்பாலது” (Maraimalai Adigal, 1986).

“பூவின் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்

ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை”

பூவின் நறுமணம் காற்றோடு கலந்து எல்லா இடங்களிலும் பரவியிருப்பது போல இறைவனும் நீக்கமற எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான். மலரின் நறுமணம் நுகரும் உயிர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கும், அதுபோல இறைவனின் வியாபகமும் தன்னை உணரும் உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பெருமையுடையதாகும். இறைவனின் வியாபகத்திற்குப் பூவின் நறுமணம் இங்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது (Maraimalai Adigal, 1986).

போற்றித் திருவகவல்

திருவாசகத்தில் நான்காவது பகுதியாக அமைந்துள்ளது போற்றித்திருவகவல் என்னும் இவ்வகவற்பா. போற்றி என்பது வணக்கத்தையும், வழிபடுதலையும் குறிப்பதாக நிற்கிறது. போற்றித் திருவகவலில் மாணிக்கவாசகர் எடுத்தாண்ட சில சிறப்பான உவமைகளை இங்கு காணலாம்.

“தழலது கண்ட மெழுகது போல

தொழுதுள முருகி அழுதுடல் கம்பித்து”

தீயிங்கண் பட்ட மெழுகு உருகுவதுபோல இறைவனின் வசப்பட்ட மாணிக்கவாசகர் மனம் உள்ளூர் உருகி, அந்த மன உருக்கத்தின் வெளிப்பாடாகக் கண்களில் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து உடல் நடுங்குகிறது (Murugavel, 1982).

“பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போல

கசிவது பெருகிக் கடலென மருகி”

பச்சை மரத்தில் அடிக்கப்படும் ஆணி எப்படி மரத்தினுடே செல்லும் போது முதலில் கடினமின்றி மெதுவாகவும், ஆழத்தே செல்லும் போது அதிர்வால் சுழல் போன்ற ஒரு பாதிப்பை மரத்தில் உண்டாக்குமோ அதுபோல அருளாற்றல் உள்ளிறங்கும் போது உள்ளம் கசிந்து அக்கசிவு கடலில் உண்டாகும் சுழல் போலப் பெருகியதென் உள்ளமென்கிறார் (Manickvasagar, 2014).

முடிவுரை

சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்பது இலக்கிய வெளியில் ஒரு உன்னதப் போக்கு. தன்னை ஆட்கொண்ட இறைவனால் தனக்கு உண்டான திருவருள் உணர்வை, சிவானுபவத்தை விளக்கிக் கூறுவதற்காக மாணிக்கவாசகர் கையாண்ட இன்னுழைக் கதிரின் துன்னணு, தழலது கண்ட மெழுகு, பசுமரத்தாணி போன்ற உவமைகள் போற்றுவதுக்குரியன. இறைவன் கருணையே வடிவானவன். அந்தக் கருணைக் கடலை இனிமை நிறைந்த தேனாகவும், மாந்தப் பிறப்பான தன்னை நாய் என்னும் விலங்கின் கீழான தன்மையனாகவும் திருவாசகத்தினுள் பல்வேறு இடங்களில் மாணிக்கவாசகர் உருவகப்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது. திருவாசகத்தைப் பொருளுணர்ந்து படித்தால் தழலது கண்ட மெழுகு போல நாமும் உள்ளமுருகி, உடம்பு கம்பித்து சிவப்பேறடைவோம் என்பதில் ஐயமில்லை.

References

- Manickvasagar, (2014) Thiruvagasam, Uma Pahippagam, Chennai, India.
- Maraimalai Adigal, (1986) Thiruvagas Virivurai, Kazhaga Veeliyeedu, Chennai, India.
- Murugavel, N.R. (1982) Thiruvagasam urai, Annamalai University, Chennai, India.
- Seenivasan, R. (1997) Sanga Ilakkiyathil Uvamaigal, Anniyagam, Chennai, India.
- Swami Chidbhavananda, (1970) Thiruvagas Urai, Sri Ramakrishna Thapovanam, Thirupparaithurai veeliyeedu, Chennai, India.
- Vellaivaranan, Ka. (1985) Tholkapiyam Meipatiyal, uraivalam, Madurai Kamarajar University, Madurai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License